

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadagesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 1. Milites no[n] omnes esse impios.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

ta vno colloquio, aut cogitatione obscœna, vno aspectu, & vno osculo, vno tactu, aut amplexu jam dudum meruisti; perge aliud nihil nisi Veneres cogitare, loqui, & mille actibus immo artibus, exercere; jam quidem in voluptate es, sed qui tam delicatus es, vt ne minimum nunc possis pati molestiã, expecta quantum æternorum tibi suppliciorum sis thesaurizaturus. Oculi tui non speciosas puellas, sed deformissima & horrendissima monstra Acherontis spectabunt; fumum, lachrymas, & tenebras patientur. Loco aromatum foetores sulfuris & damnatorum olfacies. Loco cantilenarum & turpium sermonum æterna conuicia, & lamenta audies. Pro dulci vino amarã tibi erunt lachrymã. Tactus tuus, quid possit ignis, experietur. Vnius noctis, vnius horã, vnius momenti voluptas æternis flammis castigabitur. Nondum tamen ibi sumus, Auditores, essemus ibi, si in tali statu nos mors deprehendisset. Mirum est, eos maximè, qui minimum possunt pati, tantis se malis obnoxios facere. Mirum, Deum, quod jam toties meruissimus, huc vsque distulisse. Sed hæc infinita est illius bonitas, pœnitentiam nostram expectantis, quam multis alijs, nobis longè melioribus, denegauit. O quàm pœnitentiam faceret mater illa, aut alius damnatorum, si ex inferno dimissus pœnitentiam facere permetteretur! Nos adhuc possumus, illis negatur. O quàm saxeus, quàm incredulus est, qui dum potest, hæc tormenta non euadit! & dignus est inferno, quia sua culpa perit, quisquis illum credit, & non fugit.

C A P V T I V.

MARCI GUTERRII MILITIS INCOMPARABILIS EXEMPLO, NOS DOCERI, QVO MODO, IN MILITIA SPIRITVALI, ANIMA CONTRA PECCATVM SIT DEFEN-

DENDA.

I.
MILITES NON
OMNES ESSE
IMPIOS.
Lucan. lib. 10.
bell. ciu.

ULTI de militibus malè loquuntur, eorumq; licentiam, rapinas, impietatem accusant, inter quos Poëta ait:

*Nulla fides pietasq; viris, qui castra sequuntur,
Venalesq; manus; ibi fas, ubi maxima mercus:*

quod

quod etsi verum sit apud plurimos, haud pauci tamen etiam sunt, qui fideles, pij, iusti & fortes, meritò in exemplum militiae spiri- tualis proponi possunt. Qualis enim miles fuit S. Michael Arch- angelus? Abraham, Moyses, Iosue, Gedeon, David, Cornelius, Georgius, Sebastianus, Gallicanus, Mauritius, Gereon, Achatius, & omnes illi, quorum Litaniae nuper, seu syllabus totus in lucem prodijt. Quoniam igitur *militia est vita hominis super terram, & nos in carne ambulantes, non secundum carnem militamus*, propo- nam militis virtutem bellicam, nobis meritò, in militia spiri- tuali, imitandam.

Iob 7. 1.
2. Cor. 10. 3.

Author, ex quo historiam sum prompturus, à me aliàs lau- datus, est Rodericus Santius p. 3. Hist. Hisp. c. 37. Eo capite, narrat, An. 1200. *Ferdinando Legionis XXXIII. regi in regno suc- cessisse filium Alfonso IX. qui viuo patre, ab Vrracà nouercà suã, primarij cuiusdam viri Didaci de Haro, domini de Viscain, sorore,* varia vereq; nouercalia mala expertus, nihil mutire ausus est, quamuis non leuiter offensus. Timebat enim patrem pro nouer- cã stantem. Itaq; re tota dissimulata, tacuit, & matrem carimo- nijs aulicis publicè ac priuatim, quantũ potuit, deliniuit. Facilius est linguam compescere, quàm mentè sopire, & iniuriæ obliuisci. Quare licet verbis non quereretur Alfonso, tamen vindictam al- ta mente repostam tam diu secum coxit, donec, patre defuncto, in regni succederet hæreditatem. Simplex fuit Vrraca, quæ exi- stimauit Alfonso non obseruasse, aut oblitterasse ea, quæ viuo patre in illũ vel acerbè dixerat, vel fecerat iniquè. At Alfonso, defuncto patre, ad omnes illius actiones, praxes, & consilia, quàm diligentissimè attendebat, videbatq; *Vrracam* adhuc nouer- cam agere, & cum fratre suo *Didaco de Haro* multa perniciosè consilia agitare, neq; regno, neq; regi satis fidam esse. Erum- pente igitur tandem in apertum odij incendio, vindictæ tempus esse arbitratus, *Vrracam*, vnà cum fratre eius *Didaco de Haro, do- mino de Viscain* è regno expulit. Hæ sunt vices imperantium, vè rota vertuntur, & qui iam in summo est, post annum erit in imo; vt vicissim pedibus conculcetur, qui antè alios pedibus calcavit; iuxta illud: *Pone principes eorum, sicut Oreb, & Zeb, & Zebec, & Salmana; omnes principes eorum, qui dixerunt: Hereditate posside-*

II.
AVTHOR, ET
ODII CAUSSA:
Reconsuet
eandẽ histo-
riam Michael
Piccartus
dec 1 obser-
uat Histori-
co Politica-
rum. c. 1.

Psal. 82. 12.

